

fratele său, ucigaș de oameni este" (I In III, 15), a vestit ucenicul cel iubit al lui Hristos.

Credința vie în Hristos îndeamnă pe om să primească Paharul lui Hristos – iar Paharul lui Hristos varsă în inimile părtaşilor săi nădejdea în Hristos; nădejdea în Hristos dă inimii tărie și mângâiere.

Ce chin, ce chin de iad să te tângui, să cârtești împotriva Paharului dinainte rânduie de Sus!

Păcătoase sunt înaintea lui Dumnezeu cârtirea, nerăbdarea, puținătatea de suflet și mai ales deznădăjduirea – vlăstare hâde ale necredinței nelegiuite.

Păcătoasă este cârtirea împotriva semenilor atunci când ei sunt unelte ale pătimirilor noastre: cu atât mai păcătoasă este ea atunci când Paharul se pogoară la noi drept din cer, din dreapta lui Dumnezeu.

Cel ce bea Paharul dând mulțumită lui Dumnezeu, binecuvântând pe aproapele, acela a ajuns în odihna cea sfințită, în pacea harică a lui Hristos, și de acum se desfată în raiul duhovnicesc al lui Dumnezeu.

Sursa: **Sfântul Ignatie Briancianinov**, *Cuvinte către cei care vor să se mântuiască*, Editura Sofia, București, 2000

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 2 apr.	18:00	Denie
Marti 3 apr.	18:00	Denie
Miercuri 4 apr.	18:00	Denie
Joi 5 apr	08:00	Sfânta Liturghie <i>a Sfântului Vasile cel Mare</i>
	18:00	Denia celor 12 Evanghelii
Vineri 6 apr.	09:00	Ceasurile și Scoaterea Sfântului Epitaf
	18:00	Denia Prohodului Domnului
Sâmbătă 7 apr.	08:00	Sfânta Liturghie <i>a Sfântului Vasile cel Mare</i>
	23:00	Slujba Învierii
Duminică 8 apr.	12:00	Vecernia Învierii <i>→ A doua Înviere</i>

Pentru a fi la curent cu programul, în cazul în care apar modificări, vă rugăm să vă abonați la buletinul online și să verificați site-ul nostru: **sfantul-ilie.ro**

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

Cea mai mare pedeapsă, pentru om, este ca Dumnezeu să-l lase în voia sa proprie.

– Starețul Sofronie de la Essex

Nr. 246 / 1 aprilie 2018

PAHARUL LUI HRISTOS

-I-

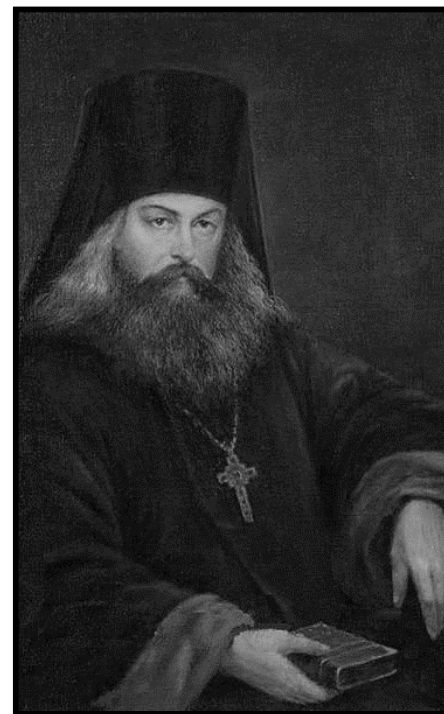
Doi ucenici iubiți ai Domnului au cerut de la Dânsul tronurile slavei: El le-a dăruit *paharul Său* (Mt., XX, 23).

Paharul lui Hristos sunt pătimirile.

Paharul lui Hristos le aduce pe pământ părtaşilor săi împărțire de împărăția harică a lui Hristos, iar în cer le pregătește tronurile slavei veșnice.

Cu toții suntem fără de răspuns înaintea Paharului lui Hristos; nimeni nu se poate plânge împotriva lui, nu-l poate lepăda – fiindcă Cel Ce ne-a poruncit să-l bem l-a băut mai înainte de toți.

Pom al cunoașterii binelui și răului! Tu ai ucis în Rai pe începătorii neamului nostru, înșelându-i cu amăgirile desfătărilor simțurilor și cu amăgirile minții. Hristos, Răscumpărătorul celor căzuți, a adus pe pământ, la cei căzuți și surghiuniți, Paharul Său Mântuitor. Prin

SFÂNTUL IGNATIE
BRIANCIANINOV

1807-1867

amărăciunea acestui Pahar este nimicită în inimă nelegiuită, ucigaşa dulceată a păcatului; prin smerenia ce se revarsă din el cu îmbelşugare este ucisă trufaşa cugetare trupească; cel ce bea din el cu credinţă şi cu răbdare primeşte înapoi viaţa veşnică, ce ni s-a răpit şi ni se răpeşte prin gustarea rodului oprit.

Paharul lui Hristos, *paharul mântuirii voi lua* (Ps. CXV, 4)!

Paharul e luat atunci când fiecare creştin suferă necazurile pământeşti cu smerită cugetare luată din Evanghelie.

Sfântul Petru s-a năpustit cu sabia trasă în apărarea Dumnezeului-Om înconjurat de răufăcători – însă Preablândul Domn Iisus i-a zis lui Petru: *Baga sabia ta în teacă. Au nu voi bea paharul pe care mi l-a dat Tatăl?* (In XVII, 11).

Şi tu, atunci când eşti înconjurat de restrişti, spune spre mângâierea şi întărirea sufletului tău: *Au nu voi bea paharul pe care mi l-a dat Tatăl?*

Amar este Paharul; numai ce priveşti la el şi se topesc toate închipuirile pământeşti. Înlocuieşte închipuirile pământeşti cu credinţa şi bea cu bărbăţie Paharului cel amar: Ți-l dă Tatăl Cel Atotbun şi Înțelept.

Nu fariseii, nu Caiafa, nu Iuda Ți l-au gătit, nu Pilat şi ostaşii lui îl dau! *Au nu voi bea paharul pe care mi l-a dat Tatăl?*

Fariseii uneltesc, Iuda vinde, Pilat porunceşte uciderea nelegiuită, ostaşii o săvârşesc. Toți aceştia şi-au pregătit neîndoielnică pierzanie prin facerile lor de rele; tu nu Ți pregăteşti o pierzanie tot atât de neîndoielnică pomenind răul, dorind şi visând răzbunare, purtând pică vrăjmaşilor tăi.

Tatăl Ceresc este Atotputernic, Atoatevăzător; El vede necazurile tale – şi dacă găseşte că este de trebuinţă şi de folos să abată de la tine Paharul, va face asta negreşit.

Domnul – dau mărturie Scriptura şi Istoria Bisericească – în multe rânduri a îngăduit să se abată necazuri asupra iubiţilor Săi şi în multe rânduri le-a îndepărtat de la ei, potrivit neurmărilor Sale judecative.

Atunci când se va arăta înaintea ta Paharul nu te uita la oamenii care Ți-l dau; ridică ochii tăi spre cer şi zi: *Au nu voi bea paharul pe care mi l-a dat Tatăl?*

Paharul mântuirii voi lua. Nu pot lepăda Paharul – zălogul cereştilor, veşnicele bunătăţi. Mă povăţuieşte la răbdare Apostolul lui Hristos: *Cu multe necazuri se cuvine nouă să intrăm întru Împărăţia Cerurilor* (Fapte XIV, 22). Oare se cuvine mie să lepăd Paharul – mijlocul de a atinge, de a face să înflorească în mine aceasta Împărăţie? Voi lua Paharul – darul lui Dumnezeu.

Paharul lui Hristos este dar de la Dumnezeu. *Vouă vi s-a dăruit pentru Hristos*, le-a scris marele Pavel filipenilor, *nu numai întru El a crede, ci şi a pătimi pentru El* (Filip. I, 29).

La arătare, tu primeşti Paharul din mâini omeneşti. Ce-Ți pasă Ție dacă aceşti oameni fac un lucru legiuit sau fără lege? Treaba ta este să te porȚi drept, precum este dator cel ce urmează lui Iisus: să primeşti Paharul cu recunoştinţă faţă de Dumnezeu, cu credinţă vie şi să îl bei bărbăteşte, până la fund.

Primind Paharul din mâini omeneşti, adu-Ți aminte că el este Paharul Celui nu doar nevinovat, ci şi atotsfant. Aducându-Ți aminte de acest lucru, repetă pentru tine şi pentru ceilalţi păcătoşi pătimitori cuvintele fericitului şi înțeleptului tâlhar pe care acesta le-a rostit fiind răstignit de-a dreapta Dumnezeului – Om: *Cele vrednice după faptele noastre luăm... Pomeneşte-mă, Doamne, când vei veni întru Împărăţia Ta* (Lc. XXIII, 41-42).

După aceea, întorcându-te către oameni, spune-le (dacă nu-s în stare să priceapă şi să primenească spusele tale, spune-le doar cu gândul şi cu inima, nearuncând cinstitele mărgăritare ale smereniei înaintea celor ce nu-s în stare să le preȚuiască): „BinecuvântaȚi fiȚi, unelte ale dreptăȚii şi milei

DumnezeieȚi, binecuvântate de acum şi până în veac!”

Doar prin acestea vei plini porunca Evangheliei, care grăieşte: *IubiȚi pe vrăjmaşii voștri, binecuvântaȚi pe cei ce va blesteamă* (Mt. V, 44).

Roagă-te pentru dânsii Domnului ca pentru necazurile şi jignirile pricinuite să li se dea răsplăȚile vremelnice şi veşnice, ca cele săvârşite asupra ta să le fie socotite celor ce le-au săvârşit întru fapta bună la judecata lui Hristos.

Chiar dacă inima ta nu va voi să facă astfel, sileşte-o fiindcă doar cei ce îşi silesc inima spre plinirea poruncilor evanghelice pot moşteni cerul. (Mt. XI, 12).

Dacă nu vrei să faci așa, înseamnă că nu vrei să urmezi Domnului Iisus Hristos. Pătrunde în tine însuȚi cu luare aminte: oare nu Ți-ai găsit un alt învăȚător, nu te-ai supus lui? Cel ce învăȚa la ură este diavolul.

Cumplită fărădelege este a împila, a strâmtora pe aproapele; cea mai cumplită fărădelege e omorul; însă cel ce urăşte pe prigonitorul, pe clevetitorul, pe trădătorul, pe ucigaşul său, care poartă ranchiună împotriva lor, care se răzbună pe ei, face păcat apropiat de păcatul acelora. În van se înfăȚișează sieși şi altora ca drept. „*Tot cel ce urăşte pe*